

Lokal lønn

Rune Frøyland

visepresident i Psykologforeningen med ansvar for lønns- og arbeidsmarkedspolitik

I 2003 prøvde vi ut avtalene som ble gjort under hovedoppgjøret i 2002 om lokal lønnsfastsettelse for psykologer. Stillinger som fikk sin lønn avtalt i sentrale forhandlinger hadde i 2003 en vekst i lønn på mellom to og tre prosent. Lønnsøkningen for disse stillingene ble avtalt allerede i 2002, men skulle altså gjelde fra 2003. I 2003 ble det ikke gitt ytterligere lønnsvekst ved sentrale forhandlinger ut over det som allerede var avtalt. Dette fikk en del arbeidsgivere til å møte våre tillitsvalgte med det feilaktige utgangspunktet at 2003 var et null-oppgjørår og at det ikke var penger til lønnsvekst. Norsk Psykologforening vurderer slike påstander som utidige. Når tillitsvalgte har argumentert og vist hvordan lønnsveksten faktisk har vært for det offentlige totalt i 2003, så har arbeidsgiver de fleste steder gitt seg på sitt standpunkt om nulloppgjør og kommet våre krav i møte.

En del arbeidsgivere, både i små kommuner og i større virksomheter, unnlot å invitere psykologer til lønnsforhandlinger i 2003. Disse arbeidsgivere har enten ikke kjent inngåtte avtaler tilstrekkelig til å vite at psykologer *skal* ha lønnsforhandlinger på fritt grunnlag lokalt *hvert eneste år*, eller så har de valgt å se bort fra dette. Det har ført til at foreningens tillitsvalgte har måttet kreve at forhandlinger skal komme i gang.

Noen få arbeidsgivere har gått enda lenger og nektet å gå med på vår rett til lokale forhandlinger, eller de har hårdnakket stått på et standpunkt om at det overhodet ikke er penger å gi til psykologer I 2003. Vi har hatt flere brudd og konflikter om lønnsforhandlingene enn vanlig. Vi har til og med møtt som argument at det blir misnøye dersom psykologer får forhandle lokalt når grupper som sykepleiere og kontoransatte ikke får lokale forhandlinger. Det vitner om stor kunnskapsmangel hos arbeidsgiver om at det faktisk er ulike avtalesystemer for akademikere og andre grupper ansatte. Arbeidsgivere lokalt kan ikke ta seg til rette som de vil på tvers av sentralt fastsatte avtaler om at akademikere *skal ha* årlige lokale lønnsforhandlinger. Vi har en pedagogisk jobb å gjøre overfor arbeidsgivere i tiden som kommer. Vi vil ta dette opp med arbeidsgiverorganisasjonene i forbindelse med hovedoppgjøret i 2004. Lokale forhandlinger må avikles på en smidigere måte, og forhandlingsretten må ivaretas.

Hvordan ble resultatene i 2003? Vi har all grunn til å være tilfreds med helheten. Psykologer har fått en prosentvis nivåheving av lønn ved lokale forhandlinger som er konkurransedyktig med den prosentvise lønnsveksten for grupper som har sentrale lønnsavtaler. Det gir større kroneøkning enn det disse grupper har oppnådd. Slik jeg vurderer det vil vi gå inn i hovedoppgjøret 2004 med et krav om å videreføre avtaleverket som sikrer psykologer lokale lønnsforhandlinger og lokal lønnsfastsettelse. Dette er et gunstig system for oss.

Tillitsvalgte som fører forhandlinger lokalt gjør en viktig og god jobb. De skal ha støtte både fra foreningen sentralt og fra medlemmer de forhandler for. Vi trenger stabilitet i tillitsvalgtapparatet for å oppnå gode resultater. En stor takk til hver især for jobben i 2003!